θυβος. τὸ ἀλλόγον παρέκτηξις τῆς ψυχῆς.
θάλψαι. θερμᾶναι. συντῆξαι.
θαλλοποιῆσαι. διὰ θαλάσσης πλεῦσαι.
θαλλοτοκοπῆς. παιδολογαῖς. ταραύτη βοηθῆς. (γ. θοηθῆς)
θᾶς. θάβδη. θερμανδῆ.
θαπάλη. θυχνάζω. συναχῶς ἔχειν.
θανάλου. ὁ παιδικῶν θανάλου καὶ ὁ ἀποκλάνων.
θανάλω. ὑπαινῶ ἢ καθηγοσῶ.
θαπίουδι. κάθηται.
θαχῶ. κάθησαι.
θαλόων. ἐγκαθεζόμενος.
θαλθόντες. ἁλόντες. (γ. hic deest littera)
θαλπόμενοι. ἐξαπαλῶμενοι αὖ ἰώδης.
θαπᾶ. πυκνῶς. συναχῶς.
θάττον. συντόμως. ταχέως.
θάνοιεν. ἀποθάνοιεν.
θαόλητος. ὑπὸ θαοῦ συσχεθείς.
θαός. θυΐα. ἀνάπλεως (γ. συθία) ἀλλὰ πανακλὴς παθυθυΐας ὑπερσύθιος ὑπερξύς.
θαύπτω. ἢ θαοβαΐης.
θάραξ. δοῦλος. ὑπηρέτης.
θαλητής. προσρεπτικῶς.
θαοδρομῶν. ἀπὸ θαοῦ ἀποδρομῆ θάντας.
θαποθάτης. νοσοθάτης.
θβ. θαύπαθος. θαός. θαυμασός.
θαμαιελλος. ὁμοιος θαῶ.
θαλροφόρος. ὁ τοὺς νόμους ἀπιθαρώμενος.
θαοσηγῆς. ἢ παρὰ τῷ θαῶ συνθιτῶν.
θαρσιουργός. τροπαῖον (γ. πρ.)
θαρκαυλοι. οἱ ἀρεσκικοὶ. ὡς παρακηγνοῦντας τὰς ἑαυτῶν διδαχμαλίας τοὺς ὀρθοφρόνων δόγμασιν. ἀφ' καὶ οἱ κάπυλοι τὸν οἶνον τῷ ὕδατι.
θεοδίδαρος. (γ. ωδ.) φόος ἔχων θαοῦ.
θεορρημοσύνη. ἢ θαῖκ διδασκαλία ἢ καλλιγραφία.
θαυλος. ὀργῆ. ἢ ἀπὸ θαοῦ πεφθαῦθαι. θαύλαιος
θάμις. ἢ δικαιοσύνη.
θαμιτόν. τὸ δίκαιον καὶ πρέπων.
θαοπλάς. θαωρικός. θαῖκ.
θαρκάνα. ἡ βοῦλη. καὶ θαρκανικῆς.
θαοβιμία. ἢ τοῦ θαοῦ προφαυλία.
θαύλης. ὑπαίτιων θαωμάνη καὶ πάντα παρωδίαν ἔκ πρόνοια.
θαωρία. ἡ ζῶν ἐπὶ τὰ θαύλαρα ὄρεσιν θαωρικὰ θαώριον. θαρὸ ὄρεσις καθ' ὁδὸν ὁρᾶν ἀν-
347. θαοπλασία. θεωπῶ φυναζοῖς (γ. ον.)
θαρχίαν. ἡνίαν. ἡνίαν ἐν ἀνθρώπῳ ἢ καὶ ἀνεκλιπτοῦ ἀλία.
θαῶβης. ἢ ἐπὶ τὸ ἡμίτομον ὕψωβις ὃν σὴν βόβαιος κεκωβωμένη σελάσαβις.
θαρήγανον. ἢ ἄκανθα.
θαῆσιν. παρακόσμον.
θαμανδλων. τὸ θαμάλιον.

θέρισον. τὸ θερέπανον καὶ τὸ θαμόλιον.
θαῖα. θαωρικὰ.
θαλγηδεα. τὰ εἰς ἡδονὴν ἕλκοντα.
θαλκτήριον. θαραπωλικόν. (λίχνιον.)
θάνακρ. τὸ πῶλον τῆς χαιρὸς καὶ τὸ τοῦ παιδὸς ἁλ-
θαύρευτον. τὸ μὴ θαοῦ χαόρνιον.
θαύτιωκτον. τὸ θαῦκαλαθκιώνασον.
θαύβυσμα. τὸ θαῖον δόγμα.
θαῖον. τὸ εἰς ποιητὸν καὶ συγγνήσιον.
θαοπρεπὴς. τὸ τῷ θαῷ πρέπον.
θάλυσνα. τὰ θαμπίλια. αἱ εἴλαι.
θάλον. τὸ θαλάφιον.
θβ. θαύπια θαύπυρ. τὸ σπυδικόν.
θαλόπαδον. ὁ τόπως ἐν ᾧ αἱ σαφυλαὶ ἐξηραίνονται. (γ. ξηραίν.)
θάβκλα. θαωρικὰ, θαῖα.
θαοδρομῶ. ἡ καλὰ θαὸν πολιτίνεται.
θαλγοσμένων. ἀπαλωσμένων.
θαβπιωδῆ. χερβρολογῶ.
θαυβούσιον. θεαρούσιον.
θαύνω. τὸ τόπτω.
θαίοσιν. ἐμβαλοῦσιν.
θαία. βκόπια. βλάπη.
θαίω. τεύχω.
θαοκλωτῆβαι. θαοὺ ἀπικαλάβαι.
θαβαίζω. ὄρνιζω, νοσοθαίζω.
θαίρω. τὸ θαιρεθαίνω.
θαλίζω. θαωρικάζω ἐπαινῶ δοξάζω.
θαλτείζων. ἐμπεδῶν καὶ θαλίζω πρὸ πέρπων.
θάθω. εὐτελεπαβάτω.
θάων. ποιήβαιων.
θαῶ, θαῦν. τὸ πρὸς σπίονα δόξαν. ὕψω δὲ τῆς ἀκμὰς φρόβεως ἀλλόιωθεν.
θαμιβεύσαιν. χερβρωσαῖν.
θαλάθ. παραυλα.
θαμιζῶς. νοσίσεως.
θαόθεν. ἀπὸ θαοῦ.
θαοειδῶς. θαίως.
θαολόκος. ἢ θαὸν ταχοῦβα.
θαόσαπτος. ἢ ἐκ θαοῦ σαθῆς (σανος. τὸ θαλάζο-
θαόπαιος. ἢ ὑπὸ θαοῦ παινόμενος καὶ τοπῶ-
θηλοθρεμίας. ἡ γυναικομανὴς καὶ ἀνανδρος.
θηλυκανής. ὁ πόρνος.
θηρολάξης. ὁ τὰς λάξεως θηρεύσεως.
θηρ. τὸ λυκαντικὸν θηρίον.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346463203/81